

- 2) Direktīvas 90/619, kurā grozījumi ir izdarīti ar Direktīvu 92/96, 15. panta 1. punkts, skatīts kopā ar Direktīvas 92/96 31. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja apdrošināšanas sabiedrība nav sniegusi apdrošinājumaņēmējam informāciju par viņa atteikuma tiesībām, vai arī tad, ja apdrošināšanas sabiedrība ir sniegusi informāciju, kas ir nepareiza, ciktāl apdrošinājumaņēmējam tiek liegta iespēja izmantot savas atteikuma tiesības būtībā saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi būtu pastāvējuši, ja informācija būtu bijusi pareiza, atteikuma tiesību īstenošanas termiņš nesākas, pat ja apdrošinājumaņēmējs ir uzzinājis par atteikuma tiesību esamību citā veidā.
- 3) Direktīvas 90/619, kurā grozījumi ir izdarīti ar Direktīvu 92/96, 15. panta 1. punkts, skatīts kopā ar Direktīvas 92/96 31. pantu, un Direktīvas 2002/83 35. panta 1. punkts, skatīts kopā ar šīs direktīvas 36. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, kad līgums ir izbeigts un ir izpildīti visi no tā izrietošie pienākumi, tostarp apdrošināšanas sabiedrības pienākums samaksāt atpirkuma vērtību, apdrošinājumaņēmējs vēl var īstenot savas atteikuma tiesības ar nosacījumu, ka līgumam piemērojamās tiesību aktos nav noteikts, kādas tiesiskās sekas ir tam, ka informācija par atteikuma tiesībām nav sniegta vai ir sniegta nepareiza informācija.
- 4) Direktīvas 90/619, kurā grozījumi ir izdarīti ar Direktīvu 92/96, 15. panta 1. punkts, Direktīvas 2002/83 35. panta 1. punkts un Direktīvas 2009/138 185. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru apdrošināšanas sabiedrībai ir jāatmaksā apdrošinājumaņēmējam, kas ir izmantojis savas atteikuma tiesības, vienīgi atpirkuma vērtība.
- 5) Direktīvas 90/619, kurā grozījumi ir izdarīti ar Direktīvu 92/96, 15. panta 1. punkts, Direktīvas 2002/83 35. panta 1. punkts un Direktīvas 2009/138 186. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā nav tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts trīs gadu noilguma termiņš tiesību uz atlīdzinājuma procentiem īstenošanai, kas ir saistīti ar netaisnīgi saņemto summu atlīdzību, ko ir prasījis apdrošinājumaņēmējs, ciktāl šī termiņa noteikšana neapdraud šī apdrošinājumaņēmēja atteikuma tiesību efektivitāti, un tas ir jānovērtē iesniedzējtiesai lietā C-479/18.

(¹) OV C 294, 20.8.2018.
OV C 427, 26.11.2018.

Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 19. decembra spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Lieta C-385/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Valsts atbalsts – Jēdziens – Grūtībās nonācis valsts dzelzceļa uzņēmums – Atbalsta pasākumi – Finansiāla atbalsta piešķiršana – Mērķis – Valsts dzelzceļa uzņēmuma darbības turpināšana – Piešķiršana un dalība šī valsts uzņēmuma kapitālā – Nodošana cita valsts uzņēmuma kapitālā – Privātā ieguldītāja kritērijs – Iepriekšējās paziņošanas pienākums par jaunu atbalstu)

(2020/C 68/05)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāji: Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)

Atbildētāja: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Piedaloties: Ferrovie dello Stato Italiane SpA, Gestione Commissariale per Le Ferrovie del Sud Est e Servizi Automobilistici Srl a socio unico, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Rezolutīvā daļa

- 1) LESD 107. pants ir interpretējams tādējādi, ka, neskarot pārbaudes, kas ir jāveic iesniedzējtiesai, gan naudas summas piešķiršana valsts uzņēmumam, kas saskāries ar nopietnām finansiālām grūtībām, gan visas dalībvalsts dalības šī uzņēmuma kapitālā nodošana citam valsts uzņēmumam bez atlīdzības, bet nosakot šim pēdējam minētajam pienākumu novērst pirmā uzņēmuma kapitāla nelīdzsvarotību, var tikt kvalificēta par “valsts atbalstu” minētā LESD 107. panta izpratnē.
- 2) Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka, tā kā tādi pasākumi kā naudas summas piešķiršana valsts uzņēmumam, kas saskāries ar nopietnām finansiālām grūtībām, vai visas dalībvalsts dalības šī uzņēmuma kapitālā nodošana citam valsts uzņēmumam bez atlīdzības, bet nosakot šim pēdējam minētajam pienākumu novērst pirmā uzņēmuma kapitāla nelīdzsvarotību, ir jākvalificē kā “valsts atbalsts” LESD 107. panta izpratnē, iesniedzējtiesai jāizdara visi secinājumi, kas izriet no tā, ka šie atbalsti netika darīti zināmi Eiropas Komisijai, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu, un tādēļ tie ir jāuzskata par prettiesiskiem.

(¹) OV C 294, 20.8.2018.

Tiesas (virspalāta) 2019. gada 19. decembra spriedums – Patrick Grégor Puppinck u.c./Polijas Republika, Eiropas Komisija, Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome, European Citizens’ Initiative One of Us

(Lieta C-418/18 P) (¹)

(Apelācija – Institucionālās tiesības – Pilsoņu iniciatīva “Viens no mums” – Eiropas Komisijas paziņojums, kurā izklāstīti tās secinājumi un iemesli, kādēļ netiek veiktas pilsoņu iniciatīvas pieprasītās darbības)

(2020/C 68/06)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Patrick Grégor Puppinck, Filippo Vari, Josephine Quintavalle, Edith Frivaldszky, Jakub Baltroszewicz, Alicia Latorre Canizares, Manfred Liebner (pārstāvji: R. Kiska, Solicitor, P. Diamond, Barrister)

Pārējie lietas dalībnieki: European Citizens’ Initiative One of Us, Eiropas Komisija (pārstāvis: H. Krämer), Polijas Republika, Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Patrick Grégor Puppinck, Filippo Vari, Jakub Baltroszewicz un Manfred Liebner, kā arī Josephine Quintavalle, Edith Frivaldszky un Alicia Latorre Canizares sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 341, 24.9.2018.